

LICEO CLASSICO STATALE ‘D’AZEGLIO’

A.S. 2019/20

COMPITI ESTIVI DI LINGUA E CULTURA GRECA

CLASSI QUINTE GINNASIO

I

IMPRESE DI TESEO

Sulla falsariga delle fatiche di Eracle, Teseo supera, sulla strada per l’Attica, una serie di prove rischiose: uccide i briganti Scirone, Cercione e Damaste (o Polifemone, o Procuste), che hanno ognuno un modo del tutto particolare di ammazzare i viandanti.

Τέταρτον ἄθλον ἔκτεινε Σκείρωνα τὸν Κορίνθιον τοῦ Πέλοπος. Οὗτος ἐν τῇ Μεγαρικῇ κατέχων τὰς ἀφ’ ἑαυτοῦ κληθείσας πέτρας Σκειρωνίδας, ἡνάγκαζε τοὺς παριόντας νίζειν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ νίζοντας εἰς τὸν βυθὸν αὐτοὺς ἔρριπτε βορὰν ὑπερμεγέθει χελώνῃ. Θησεὺς δὲ ἀρπάσας αὐτὸν τῶν ποδῶν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Πέμπτον ἔκτεινεν ἐν Ἐλευσῖνι Κερκυόνα, τὸν Βράγχου καὶ Ἀργιόπης νύμφης. Οὗτος ἡνάγκαζε τοὺς παριόντας παλαίειν καὶ παλαίων ἀνήρει. Θησεὺς δὲ αὐτὸν μετέωρον ἀράμενος ἔρραξεν εἰς γῆν. Ἔκτον ἀπέκτεινε Δαμάστην, ὃν ἔνιοι Πολυπήμονα λέγουσιν. Οὗτος τὴν οἴκησιν ἔχων παρ’ ὁδὸν ἐστόρεσε δύο κλίνας, μίαν μὲν μικράν, ἔτεραν δὲ μεγάλην, καὶ τοὺς παριόντας ἐπὶ ξένια καλῶν τοὺς μὲν βραχεῖς ἐπὶ τῆς μεγάλης κατακλίνων σφύραις ἔτυπτεν, ἵν’ ἐξισωθῶσι τῇ κλίνῃ, τοὺς δὲ μεγάλους ἐπὶ τῆς μικρᾶς, καὶ τὰ ύπερέχοντα τοῦ σώματος ἀπέπριζε.

II

TESEO AD ATENE

Teseo giunge presso Egeo ad Atene, ma i due ignorano di essere figlio e padre. Medea, consorte di Egeo, trama per eliminare il giovane, ma Egeo riconosce il figlio grazie alla spada che gli aveva lasciato in eredità: il piano è sventato.

Καθάρας οὗν Θησεὺς τὴν ὁδὸν ἥκεν εἰς Ἀθήνας. Μήδεια δὲ Αἰγεῖ τότε συνοικοῦσα ἐπεβούλευσεν αὐτῷ, καὶ πείθει τὸν Αἴγεα φυλάττεσθαι ως ἐπίβουλον αὐτῷ. Αἰγεὺς δὲ τὸν ἴδιον ἀγνοῶν παῖδα, δείσας ἐπεμψεν ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον ταῦρον. Ὡς δὲ ἀνεῖλεν αὐτόν, παρὰ Μηδείας λαβὼν αὐθήμερον προσήνεγκεν αὐτῷ φάρμακον. Οὐ δὲ, μέλλοντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ προσφέρεσθαι, ἐδωρήσατο τῷ πατρὶ τὸ ξίφος, ὅπερ ἐπιγνοὺς Αἰγεὺς τὴν κύλικα ἐξέρριψε τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Θησεὺς δὲ ἀναγνωρισθεὶς τῷ πατρὶ καὶ τὴν ἐπιβουλὴν μαθὼν ἐξέβαλε τὴν Μήδειαν.

III

IL MINOTAURO

L'amore di Arianna, il famoso filo, ma anche il meno famoso aiuto di Dedalo: ricetta per un'impresa di successo.

Καὶ εἰς τὸν τρίτον δασμὸν τῷ Μινωταύρῳ συγκαταλέγεται ως δέ τινες λέγουσιν, ἐκῶν ἔαυτὸν ἔδωκεν. Ἐχούσης δὲ τῆς νεώς μέλαν ίστίον Αἰγεὺς τῷ παιδὶ ἐνετεῖλατο, ἐὰν ὑποστρέφῃ ζῶν, λευκοῖς πετάσαι τὴν ναῦν ίστίοις. Ὡς δὲ ἥκεν εἰς Κρήτην, Ἀριάδνη θυγάτηρ Μίνωος ἐρωτικῶς διατεθεῖσα πρὸς αὐτὸν συμπράσσειν ἐπαγγέλλεται, ἐὰν ὁμολογήσῃ γυναῖκα αὐτὴν ἔξειν ἀπαγαγὼν εἰς Ἀθήνας. Ὁμολογήσαντος δὲ σὺν ὄρκοις Θησέως δεῖται Δαιδάλου μηνῦσαι τοῦ λαβυρίνθου

τὴν ἔξοδον. Υποθεμένου δὲ ἐκείνου, λίνον εἰσιόντι Θησεῖ δίδωσι· τοῦτο ἔξαψας Θησεὺς τῆς θύρας ἐφελκόμενος εἰσήει. Καταλαβὼν δὲ Μινώταυρον ἐν ἐσχάτῳ μέρει τοῦ λαβυρίνθου παίων πυγμαῖς ἀπέκτεινεν, ἐφελκόμενος δὲ τὸ λίνον πάλιν ἔξηει.

IV

IL RITORNO AD ATENE

Non un Teseo fedifrago e dimentico di Arianna, ma il rapimento di lei a opera di Dioniso.

Teseo, afflitto, naviga alla volta di casa, ma trascura un dettaglio: le vele...

Καὶ διὰ νυκτὸς μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν παίδων εἰς Νάξον ἀφικνεῖται. Ἐνθα Διόνυσος ἐρασθεὶς Ἀριάδνης ἥρπασε, καὶ κομίσας εἰς Λῆμνον ἐμίγη. Καὶ γεννᾷ Θόαντα, Στάφυλον, Οίνοπίωνα καὶ Πεπάρηθον. Λυπούμενος δὲ Θησεὺς ἐπ’ Ἀριάδνῃ καταπλέων ἐπελάθετο πετάσαι τὴν ναῦν λευκοῖς ιστίοις. Αἴγενς δὲ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τὴν ναῦν ἴδων ἔχουσαν μέλαν ιστίον, Θησέα νομίσας ἀπολλέναι ρύψας ἐαυτὸν μετήλλαξε. Θησεὺς δὲ παρέλαβε τὴν Ἀθηναίων δυναστείαν, καὶ τοὺς μὲν Πάλλαντος παῖδας πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ἀπέκτεινεν· ὄμοιώς δὲ καὶ ὅσοι ἀντᾶραι ἥθελον παρ’ αὐτοῦ ἀπεκτάνθησαν, καὶ τὴν ἀρχὴν ἄπασαν ἔσχε μόνος.

V

MAI SOTTOVALUTARE I PICCOLI

Una lepre, disperata, si vede promettere aiuto dal piccolo scarafaggio, ma l'aquila che la insegue la sbrana ugualmente. Lo scarafaggio giura vendetta e dà sèguito alle sue

intenzioni con zelo metodico e distruttivo. L'aquila ricorre a Zeus, ma di fronte a una palla di sterco che piove dal cielo nemmeno il padre degli dèi può nulla.

Ἄετὸς λαγωὸν ἐδίωκεν· ὁ δὲ, ἐν ἐρημίᾳ τῶν βιοηθησόντων ὑπάρχων, ὃν μόνον ὁ καιρὸς παρέσχε κάνθαρον ἰδὼν, τοῦτον ἱκέτευεν. Ὁ δὲ, παραθαρρύνας αὐτὸν, ὡς ἔγγὺς ἐλθόντα τὸν ἀετὸν ἐθεάσατο, παρεκάλει μὴ ἀπάγειν αὐτοῦ τὸν ἱκέτην· κάκεῖνος ὑπεριδὼν τὴν σμικρότητα, ἐν ὅψει κανθάρου τὸν λαγωὸν κατευοινήσατο. Ὁ δὲ ἀπ' ἐκείνου μνησικακῶν διετέλει, παρατηρούμενος τὰς τοῦ ἀετοῦ καλιὰς, καὶ εἴ ποτε ἐκεῖνος ἔτικτε, μετάρσιος διαιρόμενος ἐκύλιε τὰ ὡὰ καὶ κατέασσε, μέχρις οὗ πανταχόθεν ἐλαυνόμενος ὁ ἀετὸς ἐπὶ τὸν Δία κατέφυγεν (ἐστὶ δὲ τοῦ Διὸς Ἱερὸς ὁ ὅρνις), καὶ αὐτοῦ ἐδεήθη, τόπον αὐτῷ πρὸς νεοτοποιίαν ἀσφαλῆ παρασχεῖν. Τοῦ δὲ Διὸς ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ τίκτειν ἐπιτρέψαντος αὐτῷ, ὁ κάνθαρος, τοῦτο ἰδών, κόπρου σφαῖραν ποιήσας ἀνέπτη, καὶ γενόμενος κατὰ τοὺς τοῦ Διὸς κόλπους, ἐνταῦθα καθῆκεν. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀποδύσασθαι τὴν κόπρον βουλόμενος, ὡς διανέστη, ἐλαθεν ἀπορρίψας τὰ ὡά· ἀπ' ἐκείνου τε φασὶ, περὶ ὃν καιρὸν οἱ κάνθαροι γίγνονται, τοὺς ἀετοὺς μὴ νεοττεύειν.

Ο λόγος διδάσκει μηδενὸς καταφρονεῖν, λογιζομένους ὅτι οὐδεὶς οὕτω ἐστὶν ἀδύνατος, ὡς προπηλακισθεὶς μὴ δύνασθαι ἑαυτὸν ἐκδικῆσαι.

VI

IL NÓSTOS DI AGAMENNONE...

Agamennone mette piede a casa solo per esser trucidato da Clitemestra e da Egisto; ma il sangue chiama sangue, e Oreste ritorna a casa per vendicare la morte del padre.

Ἄγαμέμνων δὲ καταντήσας εἰς Μυκήνας μετὰ Κασάνδρας ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἴγισθου καὶ Κλυταιμνήστρας· δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα ἄχειρα καὶ ἀτράχηλον, καὶ τοῦτον ἐνδυόμενος φονεύεται, καὶ βασιλεύει Μυκηνῶν Αἴγισθος· κτείνουσι δὲ καὶ Κασάνδραν. Ἡλέκτρα δὲ μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων Ὁρέστην τὸν ἀδελφὸν ἐκκλέπτει καὶ δίδωσι Στροφίῳ Φωκεῖ τρέφειν, ὁ δὲ αὐτὸν ἐκτρέφει μετὰ Πυλάδου παιδὸς ιδίου. Τελειωθεὶς δὲ Ὁρέστης εἰς Δελφοὺς παραγίνεται καὶ τὸν θεὸν ἐρωτᾷ, εἰ τοὺς αὐτόχειρας τοῦ πατρὸς μετέλθοι. Τοῦτο δὲ τοῦ θεοῦ ἐπιτρέποντος ἀπέρχεται εἰς Μυκήνας μετὰ Πυλάδου λαθραίως καὶ κτείνει τήν τε μητέρα καὶ τὸν Αἴγισθον, καὶ μετ' οὐ πολὺ μανίᾳ κατασχεθεὶς ὑπὸ Ἐρινύων διωκόμενος εἰς Ἀθήνας παραγίνεται καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ κριθεὶς ἵσων γενομένων τῶν ψήφων ἀπολύεται.

VII

... E DI MENELAO

Tappa in Attica, a Creta, peregrinazioni nel Mediterraneo orientale, incontro con Proteo (con relativo colpo di scena: Elena non era andata a Troia...), quindi Micene; poi, finalmente, Sparta. Ma a Menelao toccherà un destino di immortalità.

Μενέλαος δὲ πέντε ναῦς τὰς πάσας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ προσσχών Σουνίῳ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτηρίῳ κάκεῖθεν εἰς Κρήτην ἀπορριφεὶς πάλιν ὑπὸ ἀνέμων μακρὰν ἀπωθεῖται, καὶ πλανώμενος ἀνά τε Λιβύην καὶ Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Αἴγυπτον πολλὰ συναθροίζει χρήματα. Καὶ κατά τινας εύρισκεται παρὰ Πρωτεῖ, τῷ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖ, Ἐλένῃ, μέχρι τότε εἰδωλον ἐκ νεφῶν ἔχοντος τοῦ Μενελάου. Ὁκτὼ δὲ πλανηθεὶς ἔτη κατέπλευσεν εἰς Μυκήνας, κάκεῖ κατέλαβεν Ὁρέστην μετελθόντα τὸν τοῦ πατρὸς φόνον. Ἐλθὼν δὲ εἰς Σπάρτην τὴν ιδίαν ἐκτήσατο βασιλείαν. Καὶ ἀποθανατισθεὶς ὑπὸ Ἡρας εἰς τὸ Ἡλύσιον ἥλθε πεδίον μεθ' Ἐλένης.